

Antallet af samtlige Elever paa Landbrugs-skoler og Højskoler. Man kan derfor slaa fast, at de tekniske Skolers Elever støttes ikke nær saa rigeligt, som man her inde fra har støttet Eleverne paa Højskoler og Landbrugsskoler. Ministeren taler haanligt og nedsættende om disse Skoler og mener, at de have ikke nogen større Betydning, dansk Haandværk og Industri staa og falde ikke med dem. Nej, forhaabentlig ikke. Men det er dog sørgeligt, at en Mand, der før har været Indenrigsminister og nu er fungerende Indenrigsminister, mangler Øje for, hvilken Betydning det har, at unge Mennesker kunne faa den fagmæssige Uddannelse, som er nødvendig for dem. Jeg skal henlede Opmærksomheden paa, hvad man gør i andre Lande, og det netop Lande, som vor Industri skal konkurrere med. I en By som München er der 52 Fagskoler. Der er næsten ikke et Fag i München, uden at man, naar det kan samle blot et nogenlunde anstændigt Antal Elever, opretter en Fagskole, hvor Eleverne foruden at faa en almindelig Undervisning først og fremmest faa en Undervisning, som skal gøre dem duelige indenfor deres eget Fag. Alene denne By, München, ofrer paa sine Fagskoler 1½ Mill. Mark, hvoraf Staten betaler Halvdelen, 750,000 Mark. Man kan sige, at det er et Folk, der har Blikket aabent for, hvad det betyder at opdrage Landets Ungdom. Men her sidder en Regering, som ikke vil gaa med til at yde disse fattige Skillinger. Disse 8,000 Kr., som hidtil have været ydede disse Skoler, skulle nu tages fra dem, og man betænker sig ikke paa at slaa denne sunde og gode Bevægelse ned.

Jeg kender ikke noget bedre Formaal at ofre Penge til end vort Lands Ungdom. Er der noget Medlem her, som kan nævne noget, der er det bedre værd end vort Lands Ungdom? Skulle vi da se saa smaaligt paa denne Opgave: at ofre disse fattige 8,000 Kr. paa vor Ungdom? Den ærede Ordfører sagde: Men disse Fagskoler have saa faa Elever! Dette er imidlertid ikke saa underligt, naar man støtter dem saa karrigt som Tilfældet er. Urmagernes Fagskole har hidtil faaet 2,000 Kr., hvoraf de Herrer nu ville tage 1,000 Kr. bort. Det er i Virkeligheden en fattig Understøttelse. (Ordføreren: [N. P. Jensen]: Hvor mange Elever er der?). Skolen har gennemsnitlig haft 35 Elever, og hvis man til disse vil give det samme, som de Herrer med Glæde give Højskolens Elever, nemlig 58 Kr., prøv saa at regne ud, hvor meget 35 × 58 er, saa ville De se, at De netop ere ved det Tal, vi have foreslaaet, nemlig 2,000 Kr. Men det vil man

altsaa ikke gaa med til, skønt det dog er saa smaat og saa tarveligt, som tænkes kan. Der var endda Grund til at gøre adskilligt mere for Urindustrien her i Danmark, end vi foreslaa. Der var Grund til at imødekomme et almindeligt Ønske indenfor Urmagerfaget om, at de unge Urmagere fra Provinserne kunde faa Lejlighed til at komme herind og deltage i Urmagerskolens Undervisning. Det kunne de meget vanskeligt, fordi det vil koste betydeligt, naar de skulle opholde sig her i Byen. Det vilde ikke være for meget, om man overfor et stort Fag, som Urmagerindustrien er i vort Land, bragte det Offer at give fattige, flinke unge Mennesker fra Provinserne Adgang til at komme til København og faa den Undervisning paa Urmagerskolen, som de ikke kunne faa i deres Hjem. Og det kan ikke nytte, at den højtærede Minister henviser til, at de kunne faa deres Undervisning hos Mestrene. Nej, det kunne de ikke faa, for hele Læringspørgsmaalet er ordnet saaledes, at Mesteren skal udnytte Læringsmaalet saaledes, at det kan betale sig for dem at have Læringer. Mestrene konkurrere med andre Mestere. Man kan derfor ikke forlange, at de skulle ofre sig for deres Læringer. Læringsuddannelsen bliver derfor ikke saa grundig, som den burde være, Danmark er vel nok et af de Lande, som ofrer mindst paa sin Ungdom.

Den højtærede Minister sagde til mig, at han trængte ikke til vor Støtte. Ministeren skal ikke føle sig saa stærk, for er der nogen Politiker i Danmark, som er svag, er det vist den ærede Minister. Jeg tror ikke, han sidder saa fast, at han ikke trænge til al den Støtte, Naade og Barmhertighed, han kan faa af de andre Partier. Af sig selv kan han uhyre lidt. Nej, saa snart de mægtige Hænder, der holde ham oppe, svigte ham, ved man, at saa glider den højtærede Minister. Han skal derfor ikke være saa overlegen overfor os og sige, at han ikke trænger til Støtte. Navnlig skulde han ikke være det i Dag. Han er neppe bleven tør efter den Dukkert, han fik i Begyndelsen af Mødet.

Det ærede Medlem fra Hillerød (Dinesen) udtalte nu, at han kunde stemme for denne Bevilling. Det er sikkert den bedste anbefaling, den kan faa, for det er et Vidnesbyrd om, at den er god, og at Sagen er Støtte værd, naar selv det ærede Medlem slaar Haanden af Ministeriet og siger: Jeg vil hellere støtte denne Sag, jeg sætter denne Sag over min Hengivenhed for Ministeriet. (Dinesen: Det gør jeg altid.) Ja, altid mere eller mindre. Men det er den bedst tænke-